

[Kai Jensen.]

Mit Parti kunde have ønsket, at Miniumsindtægten for Betaling af Tillægsskat have været væsentligt højere, men da der ikke er politiske Muligheder herfor, og da dette Lovforslag i det hele er en Del af et Forlig mellem de fire gamle Partier, skal jeg tillade mig paa mit Partis Vegne at anbefale Forslaget til en hurtig og velvillig Behandling her i Tinget. Dog kunde det vel være ønskeligt at faa en kortere Udvalgsbehandling.

Laurits Pedersen: Denne direkte Indkomstskat, som her foreligger til Behandling, er det jo ikke første Gang vi behandler i denne Rigsdagssamling, og det er jo en kendt Sag, at vort Parti har haft en anden skattepolitisk Linie end den at forhøje de direkte Skatter. Vi har jo haft og har den Indstilling, at det er lettere at lægge Skatten paa Forbruget, paa de mindre nødvendige Forbrugsvarer, men det har ikke kunnet slaa igennem, og eftersom denne Tillægsindkomstskat er et Led i et samlet Hele, er vi gaaet med til den.

Jeg skal da paa mit Partis Vegne anbefale dette Lovforslag til hurtig Behandling i det høje Ting, for at vi kan komme igennem dette Skattekompleks, som skal være et Grundlag for Statens direkte Udgifter. Tillægsindkomstskatten skal jo bruges til Sanering. Jeg kan altsaa anbefale det foreliggende Lovforslag om Udskrivning af Tillægsindkomstskat og Forhøjelse af Indkomstskatten af Aktieselskaber.

Aksel Møller: Det skulde ikke være nødvendigt, at vi fordybde os meget stærkt i Baggrunden for de Lovforslag, som nu foreligger. Det er ikke saa forfærdelig lang Tid siden, at den højtærede Finansminister i dette høje Ting fremsatte en lang Række Skatteforslag, og da havde vi al mulig Lejlighed til at drøfte Problemer af mere almindelig Karakter. Helt kan det dog ikke undgaas, at jeg paa mit Partis Vegne ved denne Lejlighed maa fremsætte nogle mere almindelige Bemærkninger, Bemærkninger, som ikke mindst er motiveret ved den Diskussion, som har staaet i Offentligheden, og som vel ogsaa er blevet ført herinde i det høje Ting, om Betimeligheden af at vælge den Udvej, der her foreligger i Form af en Tillægsindkomstskat til Staten og i Form af en Forhøjelse af den overordentlige Indkomstskat af Aktieselskaber, eller vælge den Udvej, i alt Fald med Virkning for Tillægsindkomstskattens Vedkommende, at klare det Pengesaneringsproblem, som vi

stadig væk maa have al Opmærksomheden henvendt paa, gennem en bunden Opsparing.

Den Situation, som har medført, at vi skal forhøje Skattebyrderne her i Landet, er for saa vidt Resultatet af flere forskellige Forhold. Den ene Aarsag er den, at der er Tale om Pengesanerings Videreførelse. Den anden Aarsag er den, at det er nødvendigt for Statshusholdningens uforstyrrede Gang at dække en Række Udgiftsstigninger, som har fundet Sted i den senere Tid, og hvoraf vel egentlig den finansielt mest tyngende Udgift, i alt Fald den, som det er lettest at paapege, har været Statstilskudene til Forbrugerpriserne.

Jeg maa maaske have Lov til i denne Forbindelse at minde om, nærmest af Hensyn til Fremtiden, altsaa til det Problem, som opstaar for os, naar den nuværende Lovgivning paa dette Omraade udløber, at man inden for mit Parti langt hellere havde ønsket en Afvikling af Tilskudspolitikken, noget i Lighed med det, der har fundet Sted ved Forliget om Smørprisen, men dog saaledes, at man fra Samfundets Side forstod de Forpligtelser, som vi har over for dem, hvis Forsørgerbyrder er store, eller over for dem, der paa Grund af Alder eller Sygdom er ude af Stand til at skaffe sig anden Indkomst end den, som Staten yder dem.

Det vil ikke være nødvendigt for mig at gaa i Dybden med Hensyn til dette, men jeg gør udtrykkeligt opmærksom paa, at det er min Opfattelse, man ikke i det lange Løb kan bevare en Subsidiopolitik af et saadant Omfang og en saadan finansiell Tynge, som der her er Tale om, og at det derfor vil være nødvendigt at foretage en Afvikling; det vil da blive nødvendigt, hvis man vil forhindre, at der samtidig sker en inflatorisk Bevægelse i vor Økonomi, at foretage Skridt, hvorved man hjælper dem, der har Hjælpen behov, og derigennem forhindrer Inflationen i at komme til Udfoldelse.

Vi er imidlertid gaaet med til at opretholde denne Politik for den Periode, der løber frem til 4. November, og vi er derfor ogsaa forpligtet til at medvirke til at finansiere denne Politik. Under et senere Punkt paa Dagsordenen vil en lang Række Afgiftsforhøjelser eller -forlængelser komme til Forhandling, og disse Afgiftsforhøjelser og -forlængelser er i særlig Grad viet den Mission at dække Statstilskudspolitikken; de har traditionelt den Bestemmelse at skulle svare saa nogenlunde til de Udgifter, Staten paatager sig paa dette Omraade. Der er dog det interessante ved dem, at de betegner en Forlængelse til et Beløb af ca. 90 Mill. Kr.